GUIDO DE COLUMNIS

Italien, vor 1399

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36883
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Ex multo igitur clamore tumultu impellunt incolae amici | qui in quodam castro i eminenciori loco sup templum ipsum firmato deterbant | et cooperatefacti i noctis occisoque et alioque qui fuge presidio i castrum se recipere sunt stupefacti surgunt astratis | arma capiunt | et armati rapido cursu descendunt a castro irruunt i troianos. Erat enim i castro ipso multitudo quedam bellicosa iuvenum | qui armorum magisterio nesciunt edoceri | acriter troianos insultant et diura resistencia ipsos impellunt putantes eos nec tradere | et captas posse recuperare ipsorum. Conflictus ergo fit maximus ex quo sequitur magna cedes. Set troiani demum | qui eos multo pocius in quadruplo excedebant premultisque armatorum armatorum | facto in ipsos impetu | ipsos vicerunt i fugam et eos usque ad radices montis castri pedes i ore gladii persequuntur. Fit igitur finis bello | et troiani obtenta victoria | gaudentes redeuntur ad naves nichil prosum relinquentes in templo in eo enim pedes multas et innumerabiles divicias quesierunt ascendit ergo naves pedes plenas divicias | et multitudine captorum. Et nichil ad ventorum afflatus directis | nam gracione speciei sunt potiti ita quod per dies aliquos secundo remige navigantes die septimo ad oras troiam regni pervenerunt cum suam. s. Castri per eo miliana a troia distantes. Ad terrendum ab incolis direbatur et eius fabricatores portum intrant. Ubi inventis navibus ipsis securis funibus alligatis gaudentes i terram descendunt et ab habitatoribus ipsius tamque a suis i honore magnifice sunt recepti. Paris itaque illico postque descendit in terram | ad regem patrum iuvenum destinant. Qui statim postque pervenit ad rege refert illi patrem incolume i cum suis apud tenedo salubriter advenisse. Et ei singula que per prandem gesta sunt tam quam ille qui potestas interfuit recitat senati. Ad horum igitur relacione Rex priamus in magno parendo consilium. et patefactis singulis aliis troie maioribus et universe plebi solempne festum instituunt Gaudium.

Quomodo paris suadet helene ut sue consentiat voluntati.

Existente vero paride apud tenedon. prout ibi felix applicuit. Regina Elena nit captivos aliosque lacrimosos multa ut videt astantibus torquetur angustia. Dum genus et fracem continuis lacrimabilibus lacrimis irrigaret et singulariosos noctis | regem virum regesque fres filiam et patriam natosque deflevet. Quae orbis blandibus inquieta | nullo cibo aut potu potitur. Ad paris per molestia geris et gram | solam Elenam humiliter et pyis ubis accedit. Et quia dolores omnis eos Elena pducebat | nec eam paris ad consolacionis spiritu reducere poterat aut solam. belut vicencia motus | Ubi sus Elena pslinit i hec uba Quid e hoc dna. quia ita cotidiano dolore concutiris nec quiescis. Quis ille qui tot dolorosas voces audire ptolerancam diu pesset cui die noctique lacrimas et lacrimabiles voces emittis. Ni putas quia t ipi iuc obsit | et p cui die noctique lacrimas et lacrimabiles voces emittis. Ni putas quia t ipi iuc obsit | et p tue iuc inferat detrimentum. Sane saturata esse deberes tanto eo lacrimis | si tot gustasses potus aque quot lacrimas dicitis sorbisse | nesciunt supnacue pleno de pectore ita manarent Lacrimis ergo tuis | si placet finem impone | et ofortacionis amodo resume quietem. Cum i regno patris mei | nullus te possit ocupare defectus. nec etiam eos captivos quos i tu mandanem habundare. Tu enim i tua magnitudine honorabiles | nesciunt maior orbis superiter deliciis | et i sublimacione maxima veneranda | et captum tu | quos mandamus a t bmaliis liberari i patris mei regno secure nunc poterit | nesciunt i ipsis lanbis habundant Ad hec Elena detentis lacrimis | paridi respondit | Scio due nesciunt nolim necesse habet tu ad eorum bolumtates | Cum femina no possit potencie prualere virili | et paupe i capitutate detenta | Siquid ergo michi captive et alio captivo mecum bon conferatur a deo sperare potest talia conferes a deo gram | cui affligens compan humanitas sugerit | et deus placeant pietates humane. Cum paris nobilissima dna | quecuque mandamus impleburtur | ea stat p nesciunt accepta modica molencia nesciunt appa sedide fecerunt | ipam secu ad locu adducens Ubi i maximo apparatu multa ordinata fuere. Et ibi secretius i

Int se de singulis